

դուժեան առնուլ Մուրատեան վարժարանի խնդիրը, զոր՝ յարեց, ի սկզբան անդ պաշտօնակալութեանս ուշադրութեան առնելով՝ յանձնաժողով մը կազմել տուի առ ի կարևոր տեղեկագրութիւն, բայց արդիւնք մը չունեցաւ:

Այս խնդրոյն վրայ՝ երեսփոխանաց ոմանց կողմանէ դիտողութիւններ ըլլալէն յետոյ միաձայն հաւանութեամբ որոշուեցաւ յղել ի նախաքննութիւն կալուածոց և դաստիարակութեան մասնաժողովոց (դիւանաց) երեսփոխանութեան:

7. — Համարակալութեան և կալուածոց դիւաններէն պակսած անդամոց տեղ ընտրուեցան Եուսուֆեան և Սիմիարաճեան էֆէնտիները՝ համարակալութեան, և Ազնաւորեան Յովհաննէս էֆէնտի կալուածոց դիւանի համար:

8. — Ժողովն՝ այս միջանկեալ խնդիրներէն ետքը անցաւ Աղթամարայ . . . խնդրոյն:

Այս խնդրէն յետոյ ատեանը գոցուեցաւ՝ երկու շաբաթէն ետքը ժողով գումարելու որոշմամբ:

Օրագիր, Թիւ 1440. Դեկտ. 10.

Ի ՄԱՆԶԵՍԹԻՐԷ

Պահանջութեամբ կրնի թեոնումք Պօլսոյ Ազգային լրագրաց մէջ, զի Ասիոյ սովատանջ մերազնէից օգնութեան կհասնին ի Մանչեսթեր գտնուած Հայք ևս քանիցս դրամ հաւաքելով և յղելով ի Պօլիս կազմուած ազգային ղթութեան Յանձնաժողովոյն, ինչպէս հետեւեալ քաղուածին մէջ ընթերցողք կտեսնեն:

«Մանչեսթրի մեծապատիւ ազգայնոց կողմանէ երրորդ անգամ 433 Անգղիական լիրա ղրկուել է ի նպատակարար մերայնոց, Այսու 1133 լիրա կըլլայ՝ մինչև ցարդ ղրկուածին գումարը, և յոյս կայ թէ մինչև 1500 ի պիտի հասնի:

Յիշեալ պատուական ազգայնոց այս ազգասիրական առաքանքանութիւնը՝ ազգովին շնորհակալեաց և մշտնջենաւոր յիշատակաց արժանի է:

Փոստք Թ. 946, Դեկտ. 18:

ԱՐԱՆԱՄ ՓԱՇԱ.

Վեհ. Սուլթանը Վսեմ. Աբրահամ փաշայի վրայ ունեցած բարձր սիրոյն և համարմանը նոր փորձ մալ տալ բարեհաճելով՝ այս օրերս Օսմանիէի առաջին ականակուռ պատուանշանն ու մեծ ժապաւէնը շնորհեց նորին Վսեմութեան:

Վսեմ. Աբրահամ փաշան այս առթիւ իւր խորին շնորհակալութիւնը Վեհ. Սուլթանին մատուցանելէ զկնի Պայսերական Պալատէն անմիջապէս Սպարապետի դուռը գնաց և Պայսրորդի Բարձր. Եուսուֆ Իզզէտին էֆէնտիին և Մեծ Եպարքոսին այցելութիւն տուաւ:

Դիտակ, Թիւ 124.

ՀԱՅՌ

Ի ԹՐԱՆՍԻԼՎԱՆԻԱ ԵՒ Ի ՀՈՒՆԳԱՐԻԱ

ՎԱԳ ԵՒ ԱՐԴԻ ԺԱՄԱՆԱԿԱՅ ՄԵՋ.

Ա.

Հայաստան է. և Ը. դարերուն մէջ Քրիստոսէ յետոյ երբ Միջին — Ասիոյ Հունգարացիք ճնշուելով մէկ կողմանէ Պարսիցմէն, մէկալ կողմանէ ալ Տաճիկներէն՝ Աբսոս գետին մերձ եղող բընակութիւններէն հոն թողլով և աւելի վեր Եսիքի և Վոլկայի մէջտեղուանքը բնակութիւններէն հաստատեցին, մեծաւ մասամբ Արարացւոց բնուն տակ ընկնելով՝ հզօր նախարարներուն իրաւանց ազդեցութեանը տակ, Մասամբ ըսի քանզի Հայք անկէջ ետեւ ալ՝ երբ Արարացւոց յաջողեցաւ պարսկական դաշը կործանելը շուրջ 637-ին Քրիստոսէ յետոյ, անմատոյց և անտոկ միջնարբերուն և քարաժայռերուն մէջ արիութեամբ իրենք զիրենք պաշտպանեցին, և սաստիկ ճակատներ մղեցին Արարացւոց դէմ:

Այս անիշխանութեան դարուն ժամանակին մէջ մինչդեռ ազգին մեծերը իրենց հայրենիքը և ազատութիւններն պաշտպանելով՝ Մահմետականութիւնը զինուոց զօրութեամբ ծաւալող Արարացւոց դէմ, իրենց զօրութիւնը շարունակ պատերազմներով հասցուցին, և զօրաց նուազութեան